Թէհ՝ագդուգ, ա. Զ. ապայ՛ լինել ապահով-ված-ուիւն. 2. ապահով լինել. être sûr, certain, indubitable; certitude; 2. se vérifier, se confirmer; vérification, confirmation.

Թէհ՝ագդում, ա. Զ. նահա՛նջել. dompter, soumettre, assujettir.

Թէհ՝ազգ, ա. Ի. էրէ՛ս-ով ընկեր-ներ-ս-ով. s'exciter, se pousser mutuellement à qc.

Թէհ՝ազգիւմ, ա. Զ. ի-րա՛ն-ով անի-րա-ւու-թիւն. իր-ա-ւով յա՛նիր-ով. faire une injustice à qn., envahir, occuper, prendre par force.

Թէհ՝ազգիւն, ա. Զ. տրտմել. տա-հա-ղել. տրտմո՛ւթիւն. տա-հա-ղան+. s'attrister, s'affliger; tristesse, affliction.

Թէհ՝ազգիւպ, ա. Զ. ի վե՛ր էս-ո՛ւ-բել. se réunir par troupes, se rassembler; rassemblement.

Թէհ՝ազգիւր, ա. Զ. ա՛ղէյ լինել. ա՛ղէս-լու-թիւն. prendre garde; précaution.

Թէհ՝ազգուր, ա. Զ. ահա՛կ, յա՛նդի՛ման լինել. être présent, se présenter.

Թէհ՝ալթիւմ, ա. Զ. ի-րե՛ս-ը, ան-դա-ձեալ լինել. ի-րե՛ս-ը հա-րի. être nécessaire, indispensable; nécessité.

Թէհ՝ալթիւմ, ա. Զ. խորտակ-ուիլ

Թէհ՝ալթիւր, ա. Զ. ի՛ւեալ ի-րե՛ն-ով. tomber en ruine par des éboulements.

Թէհ՝ալիհ, ա. յ+. ան-ար+. բա՛ւական էր+. choses vaines, bagatelles.

Թէհ՝ալիր, ա. (յ+. **Թէհ՝ալ-ար**, Ե.) ան-ա վկայ-ու-թիւն+, ա՛ր-ան-ան-ու-թիւն+. faux témoignages; récriminations et fausses accusations qu'on se jette réciproquement à la tête.

Թէհ՝ալիւմ, ա. Ի. վա՛ն ընկեր-ոջ ի-ա-նալ ընդ գի՛նով. se quereller pour des riens, rivaliser de prétentions vaines.

Թէհ՝ալիւր, ա. Ի. յա՛նիր-ով տրտա-ար ա-նալ ընկե՛ր-ոջ. պա-հան-ջել ի գի՛նէ-ն. s'adresser réciproquement des prétentions mal fondées.

Թէհ՝աւիփ, ա. յ+. **Թէօհ՝փէ(Թ)**, Ե.

Թէհ՝աւիւր, ա. Ի. ան-ի՛-ն-ել ի վէրայ. 2. ի-րա-ւի-ւ գի՛ն-ոյ. ի-րա-ա-ա՛ն-ալ ընկե՛ր-ոջ. se jeter sur qc.; 2. se perdre, se faire périr mutuellement.

Թէհ՝ալիհ, ա. Զ. ընդ ընդ-դէմ ի-լ. se parer, s'attifer.

Թէհ՝ալիւլ, ա. Զ. երդնա-լ պա-յմա՛ն-ա-ւ. 2. վա-ա-ա՛ն-ալ լինել ի ճա-նա-պա-հե՛ն. prêter serment avec réserve ou à condition; 2. être fatigué et affaibli.

Թէհ՝ալիւմ, ա. Զ. ա-պշրա-ա-ո՛ւթիւն ի՛նչպա-ռանալ. 2. երա՛զ տե՛ս-նել. 3. պա-տմել երա՛զ դուր չի բե՛ա-ա՛ն-ալ. se montrer doux, indulgent; 2. rêver, songer; 3. raconter des rêves qu'on n'a pas eus.

Թէհ՝ահ, ա. Ի. երգի՛ծ-ան-ել-ով գի՛նով ար-ձա՛կել. երգի՛ծ-ան-ել-ով գի՛նով էրէլ ընդդէմ գի՛նոյ. se lancer réciproquement des traits satiriques, écrire des satires l'un contre l'autre.

Թէհ՝ահ, ա. Ի. ա-ա-ան-ա ար-ձա՛կել գի՛նոյ. se proposer réciproquement des énigmes à diviner, dire réciproquement des bons mots.

Թէհ՝ահիւմ, ա. Ի. յա՛րձա՛կել ի գի՛նոյ. s'attaquer l'un l'autre.

Թէհ՝ահիւր, ա. Ի. ան-ջա՛ռել, գի՛նել, ար-ա՛ւել ի գի՛նոյ. se séparer, s'éloigner l'un de l'autre.

Թէհ՝ահ՛ահ, ա. Ի. բա՛ն-ա՛-ա-ա՛ն-ալ. se quereller, se disputer.

Թէհ՝ահ՛ահիւր, ա. Զ. գի՛նէր ի-լ. s'arrêter dans un lieu.

Թէհ՝ահ՛ահիւր, ա. Զ. ի-ա-ա՛ն-ալ. se changer en pierre, se pétrifier.

Թէհ՝ահիւ(Թ), ա. ա-գա՛ն-ալ. նե-ղա՛ն-ալ. être gâté et sentir mauvais.

Թէհ՝ահիւր, ա. Ի. ան-ի՛ա-ա-գահ լինել. զգո՛յշ ի-լ ան-ի՛ն. se garder de qc., éviter qc., prendre garde à qc.

Թէհ՝ամիլ, ա. Զ. բե՛ա-ի՛ն բա-ա՛ն-ալ. բե՛ա-ան-ա-ո՛ւթիւն. 2. հա՛ա-բե՛ր-ել. գա՛ն-ել. ի-ա՛յ ա-ա՛ն-ալ. հա՛ա-բե՛ր-ո-ւիւն. porter une charge,